

Sygn. akt IV CNP 124/11

POSTANOWIENIE

Dnia 13 kwietnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie ze skargi powoda
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego
z dnia 18 lutego 2011 r., w sprawie z powództwa E. P.
przeciwko I.P.
o uchylenie obowiązku alimentacyjnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 13 kwietnia 2012 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

W związku ze skargą powoda E. P. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego z dnia 18 lutego 2011 r. należy zważyć, co następuje.

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać: oznaczenie wyroku, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest on zaskarżony w całości lub w części, przytoczenie jej podstaw oraz ich uzasadnienie, wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny, uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie wyroku, którego skarga dotyczy, wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe, a ponadto – gdy skargę wniesiono stosując art. 424¹ § 2 k.p.c. - że występuje wyjątkowy wypadek uzasadniający wniesienie skargi, wniosek o stwierdzenie niezgodności wyroku z prawem.

Skarga nie spełnia wymagania określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c., nie wskazuje bowiem przepisu prawa, z którymi wyrok jest niezgodny. Uchwała Sądu Najwyższego nie jest przepisem prawa, dlatego przytoczenie jej nie może być uznane za wypełnienie wspomnianego wymogu konstrukcyjnego. Nie został spełniony także wymóg określony w pkt 4 i 5, jednozdaniowa wzmianka o braku środków zaskarżenia, bez przytoczenia stosownych przepisów prawa oraz bez podjęcia nawet próby wykazania związku przyczynowego pomiędzy wydaniem zaskarżonego wyroku a szkodą, której nawet szacunkowo nie wskazano, oznacza, że wniesiony środek nie jest w istocie skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku i jako niedopuszczalny podlega odrzuceniu.

Wobec powyższego Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.